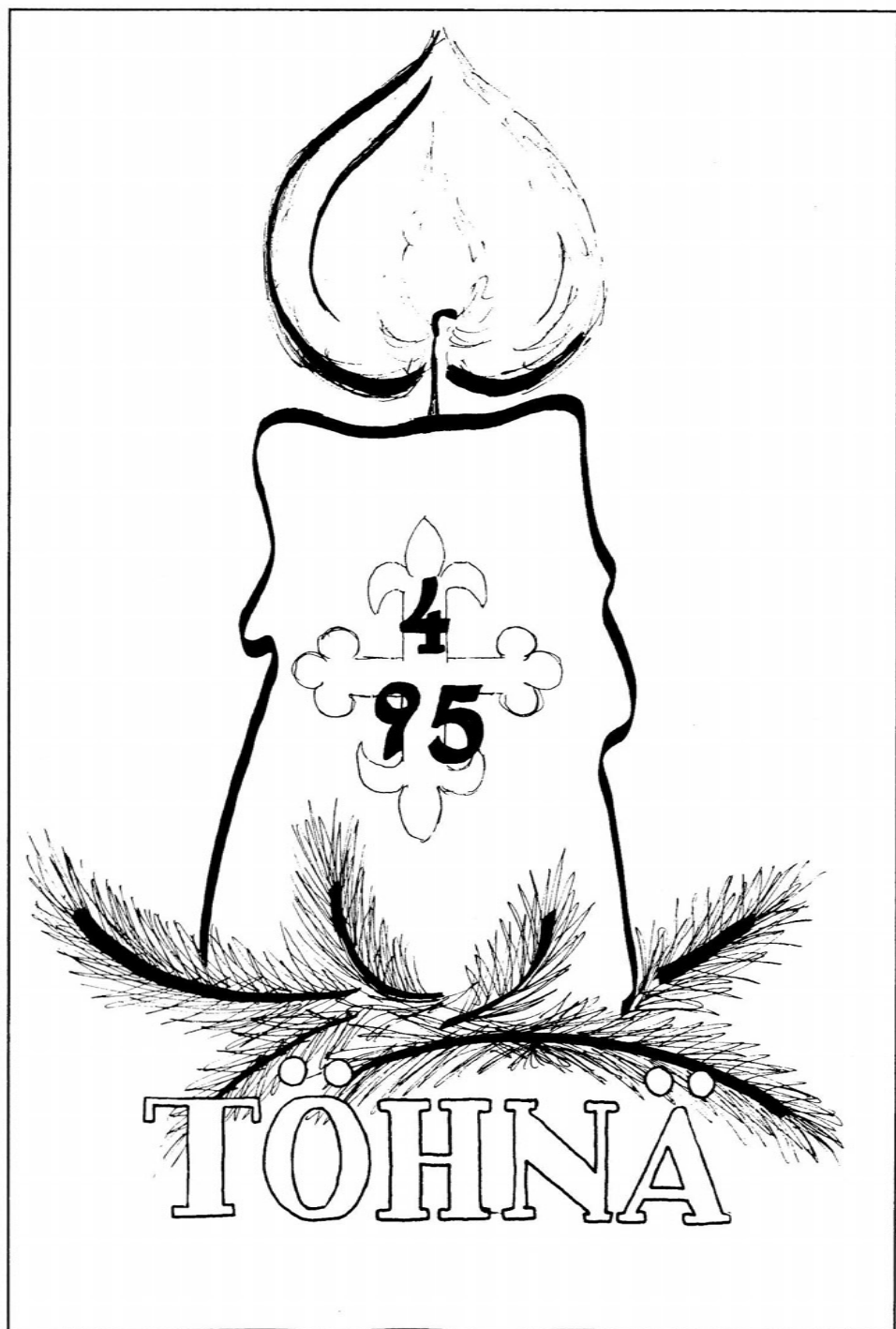

TÖHNÄ 4/95

JULKAISIJA:
Tapiolan Metsänkävijät ry.

PÄÄTOIMITTAJA:
Tommi Laakso

TOIMITUSSIHTEERI:
Kati Palsanen

TOIMITUSKUNTA:
Antti Karessuo
Mona Laine
Henna Oksanen
Johanna Peltola
Antti Routto

PAINOPAikka:
Monikko

SEURAAVA TÖHNÄ ILMESTYY:
maaliskuussa

Pääkirjoitus

Terve taas kaikki. Tämä on viimeinen kerta kun teidän tarvitsee lukea minun tylsiä sepustuksia tältä palstalta. Ensikerralla pääkirjoituksen kirjoittaa Kati. Sitten haluan tuoda kaikkien tietoisuuteen että TapMe:n lähes ammattilaisista koostuva lentopallojoukkue sijoittui EPT:n lentiscupissa kolmanneksi. Tosin ainoa meitä parempi espoolainen joukkue oli Pitva. Taitaa olla tosi pitkä aika kun viimeksi olemme pärjänneet näin hyvin ko. turnauksessa. Itse en ainakaan muista niin koskaan tapahtuneen. Eli 31. toimintavuonnaamme TapMe on ainakin sijoittunut erittäin hyvin erillaisissa kilpailuissa, toisin ainoaksi voitoksi taisi jäädä Punkun harmaan sarjan voitto (Kollaa kestää... jos joku ei sitä vielä tiennyt). Kiitoksia vielä kaikille itsenäisyyspäivän manöövereihin osallistuneille. Tänä vuonna meitä taisi olla ennätysmäärä paikalla. Ja saimme tietysti paljon huomiota ja kiitoksia osanotostamme. Niin ja kukaan ei luullut meitä uusnatseiksi Espoon sankarihaudan seppelleenlaskussa, tai ainakaan kukaan ei uskaltanut sanoa mitään. Kämppäkin sai joulukuussa lisää sisustusta, kiitos aktiivisten ja pätevien remppahemmojen, nimittäin uudet makuulaverit (tajuttoman makeet). Niin että valmistuu se remonttikin pikkuhiljaa (tämä vain tiedoksi niille omituisille otuksille jotka esittävät aneemisia epäilyksiään asiasta). Vielä kun saisi kämpän käyttäjät tajuamaan, että yhteistäkin omaisuutta voi kohdella hyvin. Mitäköhän teidän vanhempanne sanoisivat, jos minä tulisin heittelemään tikkoja teidän olohuoneen seinään ?

Kaikesta huolimatta muistuttaisin että SP:n teettämän raportin perusteella partiolaiset ovat keskimäärin parempia ihmisiä kuin muut.

Ei sitten muuta kuin hyvää partiovuotta 1996 toivottaapi suurmoguli

Adios

T. FIGU

TapMe:n organisaatio 1996

LPKJ

Kati Palsanen

LPKJA

Tommi Laakso

SIHTEERI

Johanna Peltola

RAHASTONHOITAJA

Jyrki Tammivuori

KÄMPÄISÄNTÄ

Matti Ylinen

VJN, Sampo

Kaisu Pusa

LJN, Akela

Mona Laine

KATUROTAT

MAANTIEKIITÄJÄT

SEINÄKOIRAT

JÄÄKARHUT

MURMELIT

ANKAT

KILPIKONNAT

PIISAMIT

MYMMELIT

VIRTAHEVÖT

SKORPIONIT

SIILIT

SUDET

MAJAVAT

VÄJO, Valtermanni

Terhi Ojanen

WALTSUT

MUUT HALLITUKSEN JÄSENET: Tua Trappe, Juho Korpela ja Tiia Helomaa

TAUSTAYHTEISÖT: Tapiolan seurakunta ja TapMe kilta.

Smurffit

Me rakennusleiriläiset saavuimme Korsiksen rannalle eräänä kauniina kesäpäivänä. Siinä sitten kaadettiin puita ja pystytettiin teltoja, ja syötiin eväitä... (=puuroa)

Noh, sitten alkoi varsinainen leiri ja kaikki pienet, mutta äänekkäät, leiriläiset saapuivat smurffimaahan, aiheuttaen joillekin johtajille pieniä migreenejä... Kun teltat sitten lopultakin saatiin pydeen, niin pääsi leiri vauhtiin. JIPPII!

Ekoina päivinä väsättiin mageet leirihuivit, jota koristi veikeä smurffinpää. Leirillä sai tehdä myös komean paidan jos halusi. Mutta ehkä siisteintä leirillä oli uiminen, koska vedessä oli koko ajan joku. Reippaimmat pulahtivat jopa vaatteet päällä(!) Korsiksen lämpimään veteen ("pienellä" avustuksella kuitenkin).

Päivisin pelattiin hurRRrjan kivaa smurffipalloa, tai jotain muuta smurffimageeta. Kun ilta saapui Smurffimaan ylle, oli iltanoden vuoro, jolloin laulettiin, leikittiin ja seurattiin hienoja esityksiä. Ja tietysti saimme nauttia smurffeista tehtyä muhennosta. NAM!

Mutta kaikki hauska päättyy aikanaan, ja niin päättyi myös Smurffileiri. nyyh. Leirillä tapahtui niin paljon asiota, että en pystyisi kirjoittamaan sitä kaikkea, vaikka kuinka yrittäisin. Kiitos teille kaikille mahtavasta leiristä. kiitti.

xxx
Routte

p.s. sori nyt kauheesti, että ette voineet lukea tätä viime töhnässä. ei se ollu kokonaan mun vika! no olihan sillä niitä kuvia...

III° YHTEYS

Kilpailuun ilmoittautuessamme emme lainkaan tienneet millaiseen soppaan olimme lusikkamme pistäneet. Hyvä niin, koska silloin olisimme mitä luultavimmin jättäneet tämän kokemuksen väliin.

Koko kilpailun juoni kulki mafiosojen maailmassa, niinpä pukeutuminen ja alkutehtävätkin olivat aiheen mukaisia. Al Caposien kantapaikkoihin on kravattipakko, joten mekin sisäpiireihin halutessamme sonnustauduimme solmioihin. Omatekoisen kaulankoristimemme piti olla mafiosomainen ja ekologinen, mutta siitä tuli valitettavasti rumma. Tekemämme kuunnelman aiheena oli ryhmän tavallinen päiväohjelma, meidän pätkämme kertoi iltapäivästä kampaajalla. Hiuksia leikkauttaessankin voi päästä hengestään!

Varsinainen kisa alkoi perjantaina iltakuudelta. Gangsterit tunnetusti pitävät jalosta musiikista. Meidän tehtävänämmä oli viulukotelon muotoon saattaminen, mutta yllätyksenä tuli, että saisisimme kantaa sitä maaliin saakka mukanaamme. Sinänsä erilaista, mutta mielenkiintoista. Pidimme myös päiväkirjaa viikonlopun tapahtumista ja sen sivut täyttyivät verisillä ja julmilla yksityiskohdilla. Tutustuimme nopeuden ja pitkän lentokapasiteetin saloihin katusodassa (meidän kanssa jää helposti toiseksi). Munalingostamme ei tullut erityisen toimiva; eihän kaikessa voi olla täydellinen. Sen huomasimme myös kisan koettelemusten käydessä meille varsin ylitsepääsemättömiksi, mikä ilmeni yhden rastin jättämisenä väliin (kamppailimme omatuntomme kanssa pitkän tovin). Yörastille saapuessamme aamu oli jo käynnistynyt, joten taskulamput kävivät turhiksi. Yleisesti tiedossa oleva totuus on, että tos miehille riittää vartitunnin unet viikossa. Me päätimme kuitenkin nukkua kuukauden varastoon, jonka jälkeen olimme teräskunnossa ja tappomiehellä.

Aineet tunnistettuaamme huomasimme pieniä aukkoja EA-taidoissamme autopommin räjähtäessä, mutta uskottelimme itsellemme, ettei jokaista veljenpoikaa ole tarkoitettukaan pelastettavaksi (maailmahan on muutenkin ylikansoitettu). Ennen maalia ehdimme vielä kantaa ruumisarkkua, paeta rikospaikalta ja ajella maitokärryillä. Maalissa ruoka ja uni maittoi.

Mukana seikkailemassa: Al Timone, Hartzano, Aleksiaano, Al Routtiano, Kizuno, Fisuliano & Gummisetä

PS. B-puolella Nirvanaa. Raju skaba.

PPS. Kunnon gangsterit käyttävät aina taksia. Erityiskiitokset Routon äidille!

TÄSSÄ UUSI SUPER-VARTIO **MURMELIT**

ANNE:

- menettelevä
- tavallinen maanpulliainen
- mukiinmenevä
- ahkera
- kaunis

KASSU:

- pitkä tyyppi
- gerbiilin näköinen
- luuviulu
- blondi
- sika pitkä

OUTI:

- ihan kiva
- hymyilevä
- ihan tavallinen
- juonittelija
- höhlä

MARIA:

- syöppö
- hoppari
- vahingoniloinen
- söö-tyyppi
- lyhyt

LAURA:

- menettelevä
- hapsutukka
- mukava
- ihan tavallinen
- kani
- ahkera kalentereiden myyjä

HEIDI:

- nappi-tyyppi
- söpö luumu
- nero
- notkea voimistelija
- tikku

ANNA:

- tsoukki
- rillipää
- hilpeä
- auttavainen

KATA:

- tumma
- kiva
- höperö
- auttavainen

Tässä vartsujen mielipiteitä toisistaan ja rakkaista johtajistaan.

HALLOWEEN 1.11.1995

Kreivittäret D. kiittävät kaikkia Canteburyn linnan jokavuotiseen täysistuntoon osallistuneita. Tämä suljettu istunto oli tarkoitettu ainoastaan kutsutuille luottamushenkilöille. Kutsuun kieltävästi vastanneet kärsivät vieläkin naboissaan, koska he jäivät tästä tärkeästä istunnosta pois. Ja Kreivittäret D. eivät tunnetusti suhtaudu tällaiseen suopeasti.

Muistin virkistämiseksi voimme kerrata illan ohjelman. 18.59 linnanhenki keräsi kaikilta paikalla olleilta veroa linnan lainasta. Tämän jälkeen lähdimme vaeltamaan kynttiläkulkueena kohti Canteburyn linnaa. Perille päästyä vieraat opastettiin linnan Kustaa Charlesin 1201 perustamaan Punaiseen paviljonkiin, jossa Kreivittäret D. tarjosivat vierailleen tervetuliaismaljat ja kertoivat karmaisevan tosi tarinan linnan neidon kohtalosta. Kuten hienoihin juhliin kuuluu tässä vaiheessa nautittiin juhlava illallinen (=hodoreita).

Kun kaikki olivat syöneet itsensä kylläisiksi, niin alkoi juhlan toinen osuus. Leikkimielisissä mitteloissa otettiin selvää kuka kukin on. Eikä kukaan ollut oma itsensä. Vieraille jaettiin Bingokupongit ja he kilpailivat kaikki kaikkia vastaan ja jokainen itseään vastaan erilaisissa lajeissa: hännän päässä kynä pulloon, syö suklaata ja juokse - viesti, limbo, syö vettä lusikalla ja lakun syönti ilman käsiä narun päästä. Mittelöiden jälkeen seurasi loppuhiipennus. Vieraiden ihmetykseksi linnassa satoi 10 kiloa Marianneja.

Siiispä Kreivittäret D. haluavat vielä kerran kiittää kaikkia mukana olleita ja toivottaa heille hurlaisaa Uutta Vuotta 1996. Toivottavasti ensi kerralla näemme taas paljon tarkoin valittuja vieraita.

KREIVITTÄRET D.

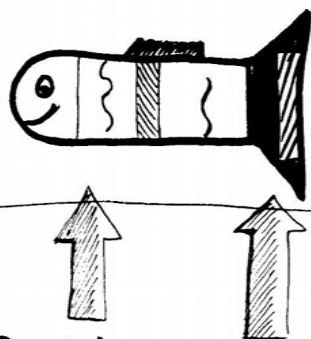

Enkeleitä, onko heitä...

Voi pojat...

Partio retki

Asia on mukava paitsi se on
tyhmä että pojat metelöivät
hiin paljon ettei saa rauhaa
ne tkeksikään! Luoka on
hyvää! Ja ulkona on kiva
leikkiä muiden kanssa
On ihanaa päästä kotiin
isän ja äidin luokse.

Partio retki

SUDARIRETKI 21.-22.10

Tämänkin syksyn sudariretki suuntautui perinteisesti Karhupesälle ja mukana oli ennätysmäiset 33 sudaria. (Ottakaapa mallia vartiolaiset!) Perjantai-iltana saivat retkelle lähtijät vielä nukahtaa omissa sängyissään lukuunottamatta muutamaa urheaa johtajaa, jotka ottivat varaslähdön, mutta lauantaiaamuna matkasimme mekin jo kohti suurta tuntematonta.

Perillä hieman riehakkaan ulkoleikkituokion jälkeen päästiin asettumaan sisään ja etsimään jokaiselle omaa nukkumasopukkaa. Ruokaakin saatiin ja sehän maistui!

Ruoan jälkeen kierreltiin pienemmissä ryhmissä erilaisissa suoritusasteissa, joista sateisesta ilmasta huolimatta osa oli ulkona. Näissä pisteissä tutustuttiin puukon käyttöön, nuotion sytyttämiseen ja Trangiaan(, jolla tehtiin hyvää kiisseliä!), pelailtiin muistipeliä retkivarusteilla, solmuiltiin ja piirrettiin kartoja kämpän ympäristöstä. Jokainen ryhmä keksi myös näytelmän litanuotilla esitettäväksi.

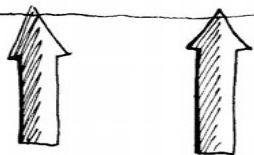
Illemmalla päästiinkin sitten suunnistamaan ihan omatekoisilla kartoilla. Reitti kuljetti ryhmät maahan jos toiseenkin, mm. Grönlantiin pyydystämään kaloja keihästämällä, Australiaan auttamaan kengurulle häntää takaisin ja Afrikkaan tanssimaan hurjaa sadetanssia. Ennen iltanuotiota leikittiin vielä hengenryöstöä pimeässä metsässä.

Nuotilla sitten nautittiin sämpylöitä, joiden leipomisessa oli jokaisella ollut sormensa pelissä/taikinassa, katseltiin näytelmiä ja laulettiin. Iltasatukin luettiin (tai itseasiassa muutamakin).

Sunnuntaina teki jokainen ryhmä itsestään esittelyn (joka on koottu hienoksi lehdeksi, toivottavasti mukana olleet ovat jo saaneet omansa). Jotkut innostuivat myös paperilentokoneiden taittelusta, ja niitä sitten lenteli ympäri kämppää.

Siivouksen jälkeen matkattiinkin jo takaisin kohti Tapiolaa, jossa äidit ja isät jo odottivat väsyneitä ja savuntuoksuisia retkeläisiä.

Toivottavasti tämä monen sudarin eka retki oli määrstä säästä huolimatta kiva kokemus.

Mona

Iltaglögiä Juhon kanssa

Sovin haastattelusta Juhon kanssa näin joulun alla iltaglögin merkeissä. Istuin kärismättömästi odottamassa sovitussa paikassa ja ehdin jo miettiä, oliko Juho kokonaan unohtanut haastattelumme. Onneksi Juho kuitenkin saapui, vaikkakin myöhässä, mutta kuittasi myöhästymisensä hurmaavalla olemuksellaan ja sulavalla käytöksellään.

Aloitimme partioaiheisilla kysymyksillä. Tärkeimpänä tietysti Juhon uusi vastuualue, hallitus. Juho nimittäin valittiin syyskokouksessa hallituksen jäseneksi. Juho suhtautuukin innolla tulevaan vuoteen.

Miten koet uuden tehtäväsi?

Mä koen tän hienoksi ja tietysti mä haluan kiittää kaikkia luottamuksesta. Mä tunnen jollain tavalla olevani tosi tärkeä, kun mä olen saanut näinkin vastuullisen tehtävän.

No, miten sä aiot parantaa epäkohtia lippukunnassa, vai onko niitä edes?

Mä en näin suoralta kädeltä osaa vastata tohon oikeen mitään, mut jos mä tuumaan asiaa ja vastaan ensi Töhnässä?

Juhon kanssa oli todella helppo jutella, välillä Juho puhui jopa niin nopeasti, että minulla oli vaikeuksia ehtiä kirjottaa kaikki ylös. Kyselin hieman siitä, kuinka Juho viihtyy vartionsa, Katurottien, poikien kanssa ja kuinka pojat oikein jaksavat. Ylpeänä Juho sitten kertoi vartionsa olevan lippukunnan paras ja poikien jaksavan erittäin hyvin, suorastaan loistavasti. Kun kysyin sitä, minkälaisia kurinpidollisia toimenpiteitä Juho toteuttaa vartiolaistensa kanssa, levisi Juhon huulille viekas hymy, eikä hän suostunut niitä tässä lehdessä paljastamaan. Edes minulle hän ei niitä suostunut kertomaan.

Juho on jo monta vuotta kuulunut lippukuntamme aktiivijohtajiin ja senpä takia halusinkin tietää myös jotain Juhon omasta partiourasta.

Kuka pakotti sinut partioon?

No, eihän tollalailla voi oikeen sanoa, että joku olis pakottanut mut mihinkään, sillä ihan omasta tahdostani mä täällä olen. Ja toisaalta, mä olin niin kauheen pieni, etten mä mitenkään voi edes muistaa.

Antaisitko sä jonkunnäkösen lyhyen selvityksen partiotaipaleesi käännekohdista?

Kaikkihan alko siitä, kun mä olin sudarina ja Figu oli mun johtajana. Sitten seuras pimeät vartiolaivuodet Antti H:n (Antti Holappa) holhouksessa. Waltsunakin mä ehdin olla vähän aikaa enne kun musta sitten tuli Katurottien johtaja.

Nauroin silmät kyynelissä, kun Juho kertoili pitkän tovin kaikista hauskoista kommelluksista, mitä hän partiourallaan oli kokenut. Täytyy sanoa, että aika veitikka tuo Juho kyllä on!

Siirryimme hieman Juhon yksityiselämän puolelle, sillä minua kiinnosti kovasti tietää, mitä Juho tekee silloin kun hän ei ole partiossa. Juho kertoikin auliisti omasta elämästään. Kun kyselin hänen muista harrastuksistaan, Juho kertoi innostuneesti, posket suorastaan hehkuen harrastavansa jousiammuntaa. Hieman hämillään hän kertoi myös ampuvansa aina kymppiin. Mutta Juhon suorituksen nähtyäni en kuitenkaan hetkeäkään epäile, etteikö hän ampuisi aina kymppiin. Niin varmalta se näytti.

Juho kertoi myös soittavansa bassoa eräässä yhtyeessä. Niinpä minulle tarjoutui tilaisuus kysyä Juholta häntä eniten koskettava basistivitsi. Hymynkare huulillaan Juho sanoi, että hänen mieleensä tulee vain sellainen vitsi, jota ei tässä nyt voi oikeen kertoa. Pienen miettimisen jälkeen Juho kuitenkin keksi mielestäni todella hauskan vitsin:

Kun rumpali ja basisti tiputetaan lentokoneesta niin kumpi on eka maassa?

Vastaus tietenkin kuuluu, että mitä väliä sillä on?

Myös Juhon veli Jaakko soittaa bassoa, mutta tällä hetkellä, ainakin Juhon mielestä, Jaakon aika kuluu enemmänkin punttisalilla. Siitä huolimatta, että pikkuveli käy punttisalilla, ei Juho tunne asemaansa uhatuksi, tai ainakaan hän ei sitä myönnä.

Juho kertoi myös harrastavansa vesihiihtoa, mutta näin talvella se on hieman hankalaa. Ihmettelin, kuinka Juho jaksaa tämän kaiken ja hän kertoi juovansa paljon vettä. Paitsi että se puhdistaa kehon se myös virkistää ja antaa näin lisää puhtia. Muita kauneudenhoitovinkkejään Juho ei valitettavasti suostunut paljastamaan.

Aikamme alkoi olla lopussa, mutta kysyin vielä loppuun pari hauskaa kysymystä:

Selvitä suhteesi

a) joulupukkiin: Se on lämmin ja läheinen

b) pakettinaruun: Kieroutunut, solmussa

c) Philips Lady Shaveen: erittäin poissaoleva

Onko elämää ilman poroja? E!!!!

Viimeisen kysymyksen tarkoituksen tietävät vain Juho ja minä.

Haluaisin koko sydämeistäni kiittää Juhoa tästä haastattelusta, ainakin minulle se oli todella antoisa!

Haluaisin myös kiittää lukuisia naistenlehtitoimittajia hyvistä vinkeistä, kuinka tehdä kunnon naistenlehtijuttu

T. Toimitus

(toimitus on hiukan muokannut Juhon alkuperäistä haastattelua)

Hiipivän Haamun tunnuslaulun vielä kaikuessa korvissani, Päivän Pamaus käsissäni seisoin Töölön Yhteiskoulun pihalla innoissani, sillä vuoden odottelun jälkeen "unelma" muuttui todeksi: oli jälleen Hiipivän Haamun vuoro. Tunnelma oli korkealla ja jo lähdössä herätimme ansaittua huomiota keltaisilla haalareillamme, äänekkäällä käytöksellämme sekä päivän aikana jo legendaksi muodostuneella jonomuodostelmallamme.

Edellinen viikko oli osaltani kulunut ennakkotehtäväkasetin kuuntelemiseen ja juonen pohdiskeluun mielikuvituksen laukatessa välillä jo turhankin lujaa. Malttamattomana siis odotin päivän tuovan lisää informaatiota kummallisen veljeskunnan liikkeistä saadakseni tietää, olivatko arvailumme osuneet yhtään oikeaan.

Me, Kaisu, Eevis, Krista, Mona, Mikko, Juho, Tero, Harri, Kaga ja Johanna, aloitimme päivämme Kansallismuseolta. Kehittelimme Helsingille ylistyslaulun ja saimme ensimmäisen kosketuksen veljeskuntaan ja siitä erotettuun jäseneen.

Siirryimme seuraavalle rastille Pitkänsillan kupeeseen. Kilpailufiilis oli tipotiessään kahden tunnin jonottamisen jälkeen siitä huolimatta, että rastitehtävät olivat todella antoisia (yksi vartion jäsenistä kokoaa palohälyttimen ja kaataa vesisuihkulla limsapullon muiden seistessä vieressä) ja että jonosta löytyi myös tuttuja. Myöskään juonen kannalta rastista ei ollut mitään hyötyä.

Seuraavalla rastilla Leninin puistossa saimme jälleen tehdä laulun, tällä kertaa Salaiselle Veljeskunnalle. Teimme myös tuloksetonta tuttavuutta veljeskunnasta erotetun jäsenen kanssa ja käväisimme veljeskunnan tempelissä.

Töölössä vannoimme veljeskunnan valan, jossa lupasimme olla uskollisia Suurelle Veljeskunnalle.

Ihmeissämme lähdimme kohti viimeistä rastia, sillä maalista tai ylimääräisestä rastista emme olleet saaneet minkäänlaista vihjettä. Myös juoni oli hämärän peitossa. Juttelimme veljeskunnan jäsenien, "museoviraston" työntekijöiden sekä "rakennusviraston" ihmisten kanssa Hietaniemen uimarannalla, mutta emme tulleet yhtään viisaammiksi. Maalin sijainnin saimme sentään tietää.

Mielialamme kohosi huomattavasti hämätessämme sääntöjen vastaisesti erästä vartiota Suurkirjon luona, mutta itse kilpailun kannalta pienestä Helsinki tutuksi -kierroksestamme ei ollut mitään hyötyä. Myös Uspenskin Katedraalilla vedimme vesiperän (niin kuin sanonta kuuluu). Maalissa Töölön Yhteiskoululla arvasimme juonen ja lähdimme kotiin.

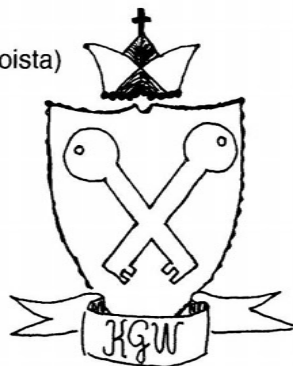
Mitä kilpailusta sitten jäi käteen? Ei mitään. Toisin kuin olimme kuvitelleet emme saaneet yhtään lisää informaatiota kummallisesta veljeskunnasta, emmekä mistään muustakaan. Emme myöskään saaneet kokea onnistumisen iloa kilpailun aikana, sillä rasti olivat huonosti suunniteltuja, eikä niiltä saanut aikaisempiin kisoihin verrattuna tarpeeksi vihjeitä.

Silti, kaikesta huolimatta, lähdän ensi vuonna Hiipivään Haamuun varmasti yhtä suurin odotuksin ja yhtä innostuneena kuin tänäkin vuonna lähdin. Aion antaa mielikuvitukselleni vallan niin ennakkotehtäviä tehdessäni kuin itse kilpailussakin. Aion kirjoittaa pienimmätkin vihjeet paperille ihan niin kuin tänäkin vuonna. Sillä tärkeintä Hiipivässä Haamussa ei ole juoni ja sen käänteet vaan se, että kerran vuodessa saa ystävien kanssa Helsingissä herättää niin paljon huomiota kuin haluaa pukeutumalla hassusti, puhumalla kovaa ja tekemällä asioita, joita ei ikinä tekisi ilman partiohuivia.

terveisin Johanna

AI TAPME, EMPATIA 393
ja varmuuden vuoksi myös takaperin
393 AI TAPME, EMPATIA

(vartiomme sijoittui lopputuloksissa kahdenneksitoista)

TapMen virallinen

Jouluretki

Karhunpesällä, 8.-10.12

Perjantaina, saapuessani bussille huomasin että en taida olla lähdössä retkelle aivan yksin. Paikalla vilisi monia isompia ja pienempiä partiolaisia, jotka olivat ilmeisesti myöskin lähdössä. Ihmisten määrä viittasi siihen että edessä olisi taas varsin vilkas viikonloppu. Matkaankin lopulta päästiin, kunhan kaikki vain olivat vilkutelleet äideille ja isille ja löytäneet paikan, missä voivat lepuuttaa itseään noin tunnin matkan ajan. Matka sujui yleisen hälinän merkeissä ja pian kuski jarrutteli jo maaniityn pihassa. Tästä matka jatkui kävellen ja perillä odotti lämmin kämpä, kiitos keittäjien sekä Figun ja Matin. Jottei kaikki kuitenkaan olisi näin helppoa, jäimme ulos pakkaseen paleltumaan ja leikkimään. Vasta kun kaikki olivat varmasti viluissaan päästiin sisälle ihastelemaan uutta, hienoa laveria. Sitten vähän murua rinnan alle ja vahitellen kaikki ryömivät omiin makuupusseihinsa nukkumaan, toiset nopeasti ja hiljaa, toiset taas hyvin hitaasti ja äänekkäästi.

Aikaisin aamulla heräsin taas vaihteeksi huutaviin ja jalkopäässäni juokseviin lapsiin. Voiko aamu enää ihanammin alkaa? Ensimmäiseksi aamulla taas kuvitellun lipun nosto kuviteltuun lipputankoon ja sen jälkeen kaikki ryysivät hakemaan herkullista puuroa. Aamupäivä kului valmis-tautuessa henkisesti päivän suureen koitokseen, suunnistukseen. Heti vartioihin jaon jälkeen vartiot pääsivät baanalle ja matkan varrelta löytyi kaikenlaista pientä puuhaa ja pohdiskeltavaa. Vartiot saivat esimerkiksi helliä makuhermojaan maistelurastilla, kaataa keiloja keilailurastilla ja kiusata potilaina olevia rastihenkilöitä lähes olemattomilla ensiaputaidoillaan EA-rastilla. Pienimmille partiolaisille reitti saattoi ehkä olla hieman uuvuttava, mutta joka tapauksessa viimeisetkin vartiot löysivät kunnialla takaisin Karhunpesän tuttuun ja turvalliseen pihaan muutaman tunnin jälkeen.

Täytettyämme suunnistuksen aiheuttaman kolon masuistamme herkullisella riisipuurolla, jonka ainut ongelma oli sen vähyys, ja pidettyämme pienen ruokalevon, oli jo aika siirtyä seuraaviin ohjelma-numeroihin. Vuorossa oli muunmuassa uusi käyttötapa sukkahousuille. Ne täytettiin siemenillä ja niistä tehtiin tonttuja, vaikka jotkut ymmärsivätkin tehtävän hieman erilailla ja kiskoivat sukkahousut päähänsä ja sen jälkeen kylvivät siemenet lattialle. Tonttujen lisäksi kaikki saivat askarrella joulukoristeita ja tehdä esityksiä iltanuotiota varten. Illan tehdessä tuloaan alkoi keittiössä valtava vilinä. Keittäjätöt loihitivat siellä perinteisen jouluaterian joka koostui muunmuassa laatikoista, rosollista ja tietenkin kinkusta. Aterian jälkeen alkoi iltanuotion valmistelut ja itse iltanuotioikin lopulla alkoi. Ohjelmassa oli esityksiä, lauluja ja joulupukki-laulun jälkeen ilmestyi itse Joulupukkiin paikalle. Pukki ihmetytti paikalle tulollaan kaikkia ja Joulupukki saikin vastata usean uteliaan kysymyksiin. Joulupukilta löytyi tietenkin myös pieni lahja jokaiselle. Viimeistään Joulupukin tapaaminen imi kaikista viimeisetkin mehut irti ja kaikki menivät nukkumaan heti käytyään hoitamassa iltatoimensa.

Sunnuntai aamu alkoi jo hieman paremmin. Lippu jälleen saikoon ja aamiaista nauttimaan. Lumisade yllätti meidät juuri kun kaikki olivat kantaneet kamansa ulos siivousta varten. Sunnuntai kuluiikin suurimmaksi osaksi siivotessa ja pian viimeisen ruoan jälkeen kuskikin jo saapui pihaan noutaakseen meidät takaisin räntäsateiseen Tapiolaan. Kun kaikki olivat onnellisesti löytäneet vanhempansa ja rinkkansa, suuntasi jokainen kulkunsa yhtä, toivottavasti mukavaa, kokemusta rikkaampana kohti kotia.

Joulurekstä kirjoitteli:

Kaapo

HYVÄ TAPMELAINEN !

Meillä on ilo saada kutsua Sinut tulevan talven parhaimmalle ja kauneimmalle talvileirille, 10-vuotta täyttävälle **VINKULILLE**. Järjestyksessään viides **VINKULI**, **JUHLAVINKULI**, pidetään koulujen hiihtolomalla eli 19. - 23.2.1996 Sinullekin mahdollisesti jo tutuksi tulleella Kattilajärvellä Pohjois-Espooossa.

VINKULI on tarkoitettu kaikille yli 11-vuotiaille espooalaisille ja kauniaislaisille partiolaisille, jotka haluavat viettää ikimuistaisen hiihtoloman hyvien kavereiden ja vauhdikkaan leiriohjelman parissa. Ohjelma sisältää mm. vapaaehtoiset hiihtovaellukset, "lumileikkejä", nuotioruokaa ja ennenkokematonta partiohauskaa. Seikkailun tuntua leiriin tuo osaltaan perinteinen tapa yöpyä kaminalla lämmitettävissä talviteltoissa. Yli 16-vuotiaat leirille tulijat saavat työleiriläisinä osallistua kanssamme ikimuistaisen **JUHLAVINKULIN** toteuttamiseen.

VINKULI -96 alkaa maanantaina 19.2. vapaaehtoisilla rekuilla, jotka ovat eri tasoisia hiihtovaelluksia. Vuorokauden mittaisen vaelluksen aikana tutustutaan talviseen luontoon ja opetellaan siellä selviytymisen perusteita (Erä I). Haasteita haluavat voivat ottaa osaa vaativammalle rekulle (Erä II), jossa syvennetään jo aikaisemmin opittuja erätaitoja. Vaativamman rekun kunnialla suorittaneet palkitaan tavoitellulla **Vinkuli-erämerkillä**, mutta sitä ennen merkkiä havittelevan on suoriuduttava yllätyksellisistä tehtävistä ja yövyttävä avomajoitteessa nuotien äärellä.

Vaelluksilta palataan leirialueelle tiistaiaamuna 20.2., jolloin Kattilajärvellä saapuvat myös ne leiriläiset, jotka eivät ottaneet osaa rekuille. Työleiriläisten osalta leiri alkaa jo maanantaina. Leirilläkin sukset helpottavat liikkumista, etenkin talvella ja **VINKULILLA**, mutta ilman niitä tulet myös toimeen. Suksien puute ei ole este leirille osallistumiselle!

VINKULI -96 päättyy perjantaina 23.2., jolloin puramme leirin ja pakkaamme rinkkamme siirtyäksemme taas sivistyksen ja sen tarjoamien mukavuuksien pariin. Takanasi on muistorikas viikko talvileirillä, jonka nimen ja tunnelman tulet muistamaan... **VINKULI -96**, siitä puhutaan vielä vuosia!

Lähde siis mukaan tekemään espooaista partiohistoriaa, jotta voit vuosien varrella todeta keskustelun kääntyessä kiistatta 90-luvun parhaaseen talvileiriin, **VINKULI -96**:een: "Hei, olinhan minäkin siellä!". Karu totuus on, että vain leirillä mukana olleet muistetaan.

VARTIOLAINEN!

Kun suunnittelet hiihtolomanviettoasi,
muista ehdottomasti

PARAS,

**KAUNEIN,
SUURIN,**

(JA KYLMIN)

tapa viettää se, nimittäin:

EPT:n LEGENDAARINEN

VINKULI-TALVILEIRI

KATTILAJÄRVELLÄ

19.-23.2.96

**mukaan pääset, kun olet yli 11vee, jäsen-
maksun maksanut eskimo.**

kysyttävää? soita 428 149 -Mona

JOGURTIT

VALIO - MANSIKKA

Originelli mansikkajogurtti. Riittävän paksua ja väri aidon tumma. Kannessa oikean näköisiä mansikoita. Liekö laman ansiota, että jogurtista on poistettu klöntit.

ARLA - MANSIKKA

Pehmeä maku. Kiinteät muodot. Jogurtti tarttuu kivasti kanteen avattaessa.

VALIO - METSÄMANSIKKA

Hyvää. Kökköjä messissä, kai ne sitten on mansikoita, vaikka ei ne ihan sille kyllä maistu. Metsän aromit tallella!

INGMAN - MANSIKKA

Kannessa esanssimansikoiden kuvia. Kansi repeää avatessa. Vetelääää! herää kysymys minne Ingman on piilottanut mansikan.

DUO - MANSIKKA, MUSTAHERUKKA

Avaus menee ihan käsille! Liimaan on todella satsattu rahaa. Ei mikään ekopakkaus. Pelkkä jogurtti on kermaisen pehmeää. Raadilla oli erimielisyyksiä siitä kuuluuko jogurtti syödä hilloksimallalla vai sotkettuna. MAKEETA. Jogurtti ei pääse oikeuksiinsa makean ns. Dronningholm hillon kanssa.

INGMAN - MANSIKKA, BANAANI

Kansi hajoaa avatessa. Ei maistu sitten banaanille eikä mansikalle ainoastaan esanssille. Lastenjogurtti.

ARLA - MANSIKKA, BANAANI

Joukossa ui banaanikärpäsiä. Banaanisempi vaihtoehto. Ei sävyyttänyt raatia.

VALIO - BANAANI

Raati on jäävi sanomaan mielipidettään, koska kukaan heistä ei pidä banaanijogurtista.

VALIO A - MUSTIKKA

Sopii myös maitovammaisille. Tosi hyvää! Luonnollinen maku. Mukana myös mustikankuoria. ei niin makeaa.

INGMAN - MUSTIKKA

Ei edes mustikansiemeniä. Sairaalaruokaa... sopii myös hampaattomille. Menee nielemättä alas. Jos söisi silmät kiinni ei ikinä arvaisi syövänsä mustikkajogurttia.

INGMAN KALINKA - MUSTIKKA, VADELMA

Ingmannille tuttuun tapaan kansi halkesi. Jotain hyytelöä pohjalla. Äglömakeeta. Vedellä jatkettua. Lapsuusmuistot herää.

DUO - KUNINGATAR

Ongelmia pakkauksen kanssa jälleen. jos aloitat aamusi tällä on päiväsi takuulla pilalla. Älä anna pikkulasten käsiin kun isommillakin tulee sotkua. Hillossa Roger rabbit -mehujään aromit. Jos jogurtti ei maistu voi hillolla, vaikka piirrellä. Raati ei yhdy toivotukseen: hyvää Suomesta.

ARLA - METSÄMARJA

Koko sopii hyvin pieneen nälkään. Väri hieman harmahtava... kuin suoraan Kuolan niemimaalta. Yleisestiottaen maku ihan hyvä, mutta "marjoista" on mahdoton sanoa mikä mikin on.

JACKY - SITRUS

Europakkaus. Maistuu pesuaineelle. Raakaa. Liekö rypsiöljyn ja Johanneksen leipäpuujauheen ansiota.

INGMAN - SITRUUNA

Väriaineista puutetta. Koostumus rakeinen. Onkohan Ingmannilla taloushuolia kun kaikki jogurtit on vetisiä.

ARLA - SITRUUNA

Aito ja oikea maku. Tästä tulee hyvälle tuulelle. Lohkeaa mukavasti. Tätä voi ottaa vaikka toisenkin kierroksen.

VALIO - MANDARIINI, APPELSIINI

Sekunda kansi, eikö Valioonkaan voi enää luottaa. veikeä värytys... lupaava ulkonäkö. haituvia tarttuu lusikkaan. JELLOA. Kannattaa varoa... aiheutti riidan raadissa.

DUO - PERSIKKA, PASSIO, MANGO

Avaus epäonnistui jälleen, eikä ainakaan vuoda. Hillo marmelaadista ja erittäin makeaa. Hilloa suhteessa jogurtin määrään on aika paljon. Duoista parasta!

INGMAN KALINKA - EKSOOTTISET HEDELMÄT

Jogurtti pelkästään parempaa. Hillo omituista. Sai kaikki iloisesti laulamaan tuttua sävelmää.

INGMAN - KARIBIA

Hyökkää avatessa silmille. Väritys Ingmannille ominaisen himmeä. Minkälie makuinen, minkälie värinen mikälie jogurtti. Joku yritti päästä kovasti esille onnistumatta siinä.

VALIO - KOLME HEDELMÄÄ

väritys puistattava. Syö silmät kiinni. Hedelmät löytyy, missä jogurtti. Ei kai vaan ole käytetty useampia hedelmiä kuin kannessa mainittuja. Yök, en syö!

VALIO A - PERSIKKA, HUNAJA

Ei valloittanut ketään. Tulee yhtä nopeasti ylös kun on mennyt alaskin. Ulostuslääkettä.

VALIO A - MELONI, VADELMA

Ulkonäkö vanukkainen. Maistuu kyllä melonille, mutta voiko olla kamalampaa yhdistelmää kuin meloni ja jogurtti!

VALIO GEFILUS - OMENA, PÄÄRYNÄ

Niin tönkköä, että lusikkakin pysyy pystyssä. Tarttuu kurkkuun kiinni. Pakkauksessa inhottavasti silmiinpistävät vastavärit.

VALIO - VANILJA

Näyttää viililtä. Ennakkoluulot tyrmäävä maku! Sopivan neutraali, mutta ei tylsä.

VALIO GEFILUS - LUUMU

Samettista. Haisee, mutta ei maistu luumulta. Ulkonäkö viittaa sitrukseen.

VALIO A - VEHNÄNALKIO, LUUMU

Ihan kun seassa olisi näkkileivänmurusia. Jouluista. Maistuu luumulta. Samaan tulokseen varmaan pääsee sekoittamalla korppujauhoja jogurttiin.

JOGURTTI MIX, SIIS KAIKKI YHDESSÄ, KAIKKI VASTAAN KAIKKI

Oletkos itse koskaan kokeillut. Näyttää sulaneelta jäätelöltä. Väri ei enteile hyvää... lähinnä samanlainen kun Valio A - vadelma, meloni jogurtissa. Aika hyvää, mutta hedelmät puskee vähän inhottavasti läpi. Ihan käypää tavaraa. Kaikki esanssit yhdessä.

Jälkiruuaksi suosittelemme Taffel poimutettuja perunalastuja!

t. toimitus

Luokitellut ilmoitukset

Kiitokset kaikille johtajille, jotka osallistuivat lahjojen pakkailuun lelukauppa Ihme ja kummassal	ONNITTELUT pojille lentiscupin pronsistal
	Matti on vihdoinkin saanut ajokortin.
Ajatelkaa olisiko kauheeta jos nukkuisi elämänsä viimeiset hetket...	ONNEA!!!
...herättäkää mut jos joku tulee tappaamaan mut.	Juho on Matin virallinen pikkuveli.
Ferrari on sittenkin maailman mestari....	Juho älä samaistu kuitenkaan liiaksi isoveljeesi!
...Matti tuli viimeinkin sinuiksi moottorin kanssa...	Kyllä yksi Matti riittää!
...säädot menivät vihdoinkin kohdalleen.	Onnelista vuotta 1996 toivottaa Töhnän toimitus!
	THUNDER

HUOMIO KAIKKI JOULURETKELLÄ OLLEET!

Olkaa ystävällisiä ja tarkistakaa, että toitte retkeltä oman makuupussinne. Yksi sudenpentu näet kaipaa vielä omaansa. Makuupussi oli merkkiä Nordik Everest ja väriltään tumman lila. Suojapussissa ja makuupussissa lukee Lindblom. Makuupussi on vaihtunut samanlaiseen, mutta kuluneempaan. Sudenpennun makuupussi oli aivan tuliterä. Varsinkin kaikki, joilla on kyseistä merkkiä oleva makuupussi olkaa niin ystävällisiä ja tarkistakaa, että se on varmasti teidän. Asiasta voi soittaa Kati Palsaselle numeroon 90-4524813.

TOIMINTAKALENTERI:

13.1.1996 Lasketteluretki Himokselle

Hiihtolomalla: Piirin järjestämä hiihtolomaleirin sudenpennuille, EPT:n järjestämä talvileiri Vinkuli

SARPILA PEKKA.
